

καὶ καλωσύνες πὸν ἀπ' αὐτὸν ἔχει γνωρισμένες καὶ διὰ τὸ σιμότερον τῆς συγγενείας. . . Ὁ δὲ Ν. Γ. δεχόμενος τὴν καλὴν τῆς προθυμίαν καὶ τὸ σπλάγγνος τῆς συγγενικῆς ἀγάπης ὑπόσχεται καὶ αὐτὸς ἀπὸ ἄλλον μέρος εἰς εὐχαρίστησιν καὶ ἀντιχάριταν τοῦ αὐτοῦ δωρήματος νὰ ἔχη πάντα τὴν ἔγνοια τῆς σὲ ζωὴν καὶ θάνατον. . . Ἀκόμη λέγει καὶ τοῦτο: ὅτι, ἂν εἶχε τὴν εὐρῆ καμμία χρεία ἢ ἄλλη σωματικὴ ἀσθένεια ὅπου νὰ χρειάζεται βοήθεια καὶ ὁ αὐτὸς ἐξάδελφος νὰ μὴν τὴν ἐπισκέπτεται εἰς τὰ χρειαζόμενα ὅλα, νὰ ἔχη ἐξουσίαν νὰ ἀπλώθῃ ὅπου εἶχεν θελήσει ἀπὸ τὰ καλά τῆς νὰ πουλῆ διὰ νὰ κυβερνᾶται. . .».

48 - 192β

1675. Σύμβασις καλλιεργείας κτήματος ἐν Νάξῳ, ὡς «μισιάρικου»,

ἐν 195α, σ. 235 - 236.

«...εὐρισκόμενα τὰ δύο μέρη ταῦτα: πρῶτο μὲν ὁ Δ. Μ., τὸ δὲ ἄλλο μέρος ὁ Γ. Γ. ὁμάδι μὲ τὴν συνβίαν του τὴν Καλὴν ἤλθασιν καὶ τὰ δύο μέρη εἰς σὲ ὄνομα παντικίου, λέγοντας ὁ αὐτὸς Γ. ὅτι πῶς ἔχει ἓνα κομμάτι χωράφι ἀπὸ πουρκίον τῆς γυναίκας του. . . Τόσαι τὸ αὐτὸ προᾶμα ὡς καθὼς εὐρίσκειται καὶ ἀπὸ τὴν σήμερον τὸ αὐτὸ προᾶμα τὰ ἐκδίδεται ὁ αὐτὸς Γ. καὶ ἐντέλλεται καὶ παραδίδει το εἰς τὰς χεῖρας καὶ ἐξουσίαν τοῦ Δ. καὶ τῶν κληρονόμων του, τὸ ὁποῖον τοῦ τὸ δίνει διὰ παντί, νὰ τὸ δουλεύῃ κατὰ τὴν τάξιν τῶν παντικίων ὀλονῶν, τὸ ὁποῖο νὰ γίνῃ ἀμπέλι, καὶ ὅ,τι διάφορον ἐξαποστείλει ὁ θεὸς σὲ κρασί ἢ σὲ ἄλλην ἰντροῦδα, νὰ παίρῃ ὁ καθένας τὴν ἐμισί, ἔτζι αὐτοί, ἔτζι οἱ κληρονόμοι τως καὶ διὰ τιμὴν καὶ πληρωμὴν τοῦ ἄνωθι παντικίου διὰ τὸ λεγόμενον προᾶμα ἔδωσε ὁ Δ. εἰς τὰς χεῖρας τοῦ Γ. καὶ τῆς συνβίας του κάρτα πέντε. . . ὡς καθὼς ἐσυνιβάστησαν ἀνάμεσόν τως καὶ κράζεται πληρωμένη καὶ σατζαφαρισμένη ἤγουν εἰς τὸ ἓνα τετάρτι ἀπὸ πᾶσα τέσσερα τοῦ προαμάτου ὀλονοῦ, ἤγουν εἰς τὴν πᾶρτην πὸν ἐξουσίαζεν ὁ Γ. καὶ ἡ γυνὴ του καὶ ὁπότε καιρὸν ἤθελε γυρέψει ὁ Γ. καὶ οἱ κληρονόμοι του νὰ τὰ μοιράσουν, νὰ μὴν ἔχουν ἐξουσία, μόνου ἄς εἶναι ἀνάμεσον τως πάντοτες. . . Ὁ ἀλληλογίσας νὰ τὸ πληρώνη. . .».

49 - 193β

1676. Ἀπόφασις Ἐπιτρόπων Μυκόνου, ἀπὸ 19 Σεπτεμβρίου περὶ διεκδικήσεως κληρονομίας,

ἐν 56α, σ. 96 - 99.

(Ἐκ τῆς ἀποφάσεως συνάγεται, ὅτι ἐν Μυκόνῳ δὲν ἴσχυεν ὁ θεσμὸς τῆς συνεισφορᾶς τῆς προικῆς, τοῦ κληρονομικοῦ μεριδίου τῶν προικισθεισῶν θυγατέ-

ρων περιοριζομένου εις τὴν δοθεῖσαν προῖκα. Ἄλλὰ καὶ τὰ προικισθέντα ἄρρενα τέκνα δὲν μετεῖχον εἰς τὴν κληρονομίαν τοῦ προικίσαντος γονέως μετὰ τῶν ἀπροικίστων τέκνων).

50 - 197β

1680. Ἰνστρουμέντο τῆς Νάξου, ἐνώπιον νοταρίου, ἐν 58α, σ. 82 - 84.

«...λέγοντας ὁ... Θ. καὶ ἡ ἀρχόντισάν του κυρία Κ., τὸ πῶς εἶχαν ταμμένα καὶ πουροκοδοτισμένα τῆς θυγατρὸς τος κυρίας Σ., μετὰ τὸ θάνατόν τος, τὰ χωράφια... καθὼς διαλαμβάνει τὸ ἀβαντάριο ποῦ οἱ αὐτοὶ γονέοιν τῆς ἑκαμα(ν) διὰ χειρὸς μισερ Α. Μ.· ἔτζι τὴν σήμερον θέλου μὲ καλὴν τος γνώμη καὶ θέλησιν καὶ ρεφουδάρον τὰ ἄνωθεν χωράφια τῆς θυγατέρας τος καὶ τοῦ γαμπροῦν τος ἀφέντην Μ. Φ., νὰ τᾶχουν καὶ νὰ τὰ καρποτροῶσιν μαζὶν εἰς τὴ μέσην μὲ τοὺς ἰδίους ἄνωθεν γονέους καὶ μετὰ τὸν θάνατόν τος νὰ εἶναι μονητάρον τῆς θυγατρὸς τος... σὰν μπράγματα ἐδικά της καὶ πουρκίν της ἔτζι λοιπὸ καὶ ἡ αὐτὴν κερά Σ., διὰ ἀνταμοσίαν καὶ ἀντὶ χάριτος βάνει τὸ ἀμπέλην... ποῦ τῆς εἶχαν πουροκοδοτισμένον ἀπὸ τὴν ὥραν ποῦ τὴν ἐπάντρεψαν, νὰ τὸ τροῶσιν καὶ αὐτὸ μαζὶ στὴ μέσην εἰς φόρον ζωῆς τος, καὶ μετὰ τὸν θάνατον τῶν ἄνωθεν γονέων νὰ εἶναι πάλι μονητάρον τῆς θυγατρὸς τος... τόσον τὸ ἀμπέλι, ὅσαν καὶ τὰ ἄνωθεν χωράφια... μὲ κοντετζιόνε, ὅταν ὄντα σπέρνεται ὁ τόπος νὰ σπέρνονται καὶ τὰ ἄνωθεν χωράφια· εἰ δὲ ὁ τόπος δὲν ἤθελε σπέρνεται καὶ ἤθελε ἔχειν ζῶα μέσα καὶ ἐθέλασιν νὰ σπέρνον τὰ ἄνωθεν χωράφια, νὰ εἶναι κρατημένοι νὰ τὰ φράζωσιν, νὰ εἶναι περιβολιασμένα καὶ τροφοκοπημένα κατὰ τὴν τάξιν τῶν περιβολιῶ ποῦ εἶναι καὶ εἰσε ἄλλους τόπους... ὅθεν μὴ κάνωντάς της ἄλλο προικοχάστιν, τῆς κάμου τῶριν εἰς τοῦτον τὸ ἰστρουμέντο τὴν κάτωθεν κοντετζιόν καὶ λέσιν ἔτζιν· ὅτιν ὁ Θεὸς νὰ δώσῃ καὶ τὸ παιδί ὁποῦ ἔχουν τὴν σήμερον καμωμένον... νὰ ζήνησιν εἰ καὶ κάμου καὶ ἄλλα, τὰ ὅσα τὸς ἐδόκασιν, νὰ τα δόσουν τῶν αὐτῶν παιδίω· εἰ δὲ ὁ Θεός, νὰ μὴν το ὀρίσῃν καὶ μείνη ἄκκληρη, νὰ μὴν ἔχη ἐξουσία μήτεν νὰ πουλήσῃν, μήτεν νὰ χαρίσῃν, μήτεν διὰ τὴ ψυχὴν της· εἰδὲ τὸ ἀποδέλοιπο προῖμα ὅτιν καὶ ἂν τῆς ἐδώκασιν, νὰ στρέφεται εἰς τῆς ἄλλες της ἀδελφές. εἰ ἂ(ν) δὲν εἶναι ἀπὸ τῆς ἀδελφές της, νὰ πηγαίνοιν εἰς τοὺς πλέα πρόξιμους ἐδικοὺς κατὰ τὴν μπαλεὰ συνήθεια...».

51 - 197γ

1680. Διαθήκη ἀπὸ 8 Δεκεμβρίου, ἐν Νάξω, ἐνώπιον νοταρίου, ἐν 58α, σ. 84 - 87.

«...ὅθεν λέγειν πῶς τὰ ἔχειν παντρεμένα καὶ εἰς ὅσαν πουρκία τὸς ἐπουροκοταχθήκασιν εἰς τὰ πουροκοχαστίαν τος, ὅλα τὰ ἔχουν παρμένα καὶ εἶναι ριφα-